

PEL DRET FONAMENTAL A L'HABITATGE I PER L'IMPULS DE FORMES INNOVADORES D'ACCÉS I TINENÇA

XXXV AGO – Barcelona, 2 de març de 2013

Des del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya hem posat de manifest reiteradament que cal incrementar els esforços i focalitzar les energies per fer efectiu el dret d'accés a un habitatge digne i adequat. Es tracta d'un dret reconegut per l'Estatut i per la Constitució. A més, les persones joves són un dels col·lectius més afectats per la situació de crisi, i la dificultat d'accés al primer habitatge suposa un bloqueig a la seva emancipació personal. Ens preocupa especialment que els canvis socials i l'augment de les desigualtats que la crisi ha provocat estiguin esdevenint estructurals.

En els darrers mesos, nous esdeveniments i elements s'han incorporat a l'actualitat en matèria d'habitatge. En aquest sentit, l'admissió a tràmit de la Iniciativa Legislativa Popular per la proposició de llei de regulació de la dació en pagament, de paralització dels desnonaments i de lloguer social, així com la tasca de mobilització social i política promoguda per la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i altres entitats han estat uns dels primers elements que han contribuït a iniciar aquest necessari canvi en la dramàtica situació social.

D'altra banda, la intervenció amb diner públic d'entitats financeres amb grans estocs d'habitatge, la creació de la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (o "banc dolent") i l'augment preocupant del número de desnonaments i de situacions crítiques que se'n desencadenen ens porten a formular de nou la necessitat de mesures urgents a l'hora de parlar de l'accés a l'habitatge.

Una vegada més, declarem que es tracta d'un dret fonamental que sota cap concepte s'hauria de veure aprofitat amb finalitats especulatives.

Per aquests motius, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya exigeix:

1. Desenvolupar polítiques d'habitatge que donin resposta urgent a les situacions crítiques que es viuen en els casos de **desnonaments**. En aquest sentit, proposem que en cas que una ordre de desnonament afecti a l'habitatge principal del deutor o els seus familiars, es decreti la suspensió del procés fins que les parts o les administracions públiques competents no presentin un acord que garanteixi el dret a l'habitatge. En aquesta direcció es proposa la conversió dels habitatges adjudicats per les entitats financeres en lloguer social a favor de l'ocupant. Així mateix, cal promoure la dació en pagament, és a dir, l'alliberament de les hipoteques impagades quan es faci entrega de l'habitatge, quan es tracti de la residència habitual del deutor o dels familiars directes, i que aquesta tingui caràcter retroactiu. Demanem també que s'impulsin les mesures legislatives necessàries per evitar situacions de sobreendeutament.
2. Que el "**banc dolent**" sigui un "**banc social**". La Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (SAREB), coneguda com a "banc dolent", disposarà previsiblement de 89.000 habitatges i 13.000 km² de sòl.

D'altra banda, tant la SAREB com els bancs que li traspassin immobles comptaran amb un suport financer públic (via FROB o via garantia estatals dels crèdits a inversors privats). Tenint en compte això, creiem convenient aprofitar el patrimoni immobiliari de la SAREB per fer efectiu el dret a l'habitatge digne. Cal que part d'aquests immobles es destinin a habitatge de protecció oficial, del qual un 60% o més sigui de lloguer social, i que es garanteixi que no se'n faci un ús especulatiu.

3. Crear un parc de lloguer assequible a partir dels actuals estocs d'habitatges nous de les **entitats financeres intervingudes** amb diner públic o que hagin rebut ajudes del FROB. La gestió d'aquests estocs ha de ser pública o, en qualsevol cas, sense afany de lucre, amb un paper rellevant de l'administració local i ponderant les necessitats dels territoris.
4. Promoure l'ocupació dels pisos buits a partir de l'augment de l'Impost sobre Béns Immobles (IBI) sobre els pisos no habitats. En aquest sentit, instem als Ajuntaments a implementar aquestes mesures per tal de fomentar la millora del parc d'habitatges municipals.
5. Incorporar i fomentar **formes innovadores** d'accés i tinença de l'habitatge, que en garanteixin un ús no especulatiu. Les formes de tinença diferents de la propietat privada, com el lloguer social i el règim de cessió d'ús cooperatiu, faciliten l'accessibilitat i l'estabilitat en l'habitatge.
6. Prioritzar accions dirigides a les **persones joves** amb rendes baixes. Demanem una reserva per a aquest col·lectiu en totes les promocions d'habitatge públic, així com que la part del patrimoni immobiliari de la SAREB i els bancs nacionalitzats es destini a protecció oficial. Així mateix, cal obrir noves convocatòries d'ajuts al lloguer per a joves i incloure l'edat com a criteri a l'hora de donar prestacions i ajuts, per tal de tenir en compte les especificitats del col·lectiu jove, que està patint amb més virulència l'atur i la precarietat laborals.
7. Agilitzar els tràmits per a la sol·licitud, resolució i atorgament dels **ajuts a les rehabilitacions de cases antigues** ubicades a municipis i pobles rurals. Així com, garantir que els i les joves tinguin facilitats per continuar al territori. Anys enrere, en una mateixa casa hi havia diverses generacions, actualment, els i les joves volen el seu propi espai, fet que comporta que busquin un lloc per viure fora del territori, degut a les dificultats per construir un habitatge a les seves terres. Aquesta realitat contribueix a l'abandó del territori i al conseqüent envelliment de la població en els àmbits rurals. Cal treballar perquè els i les joves tinguin facilitats en les reformes de l'habitatge, la rehabilitació de cases de la seva finca i la construcció d'un nou habitatge amb la finalitat de promoure el retorn de les persones joves i/o la seva continuïtat en el món rural.